28/04/2019

«Ανάστασις ουν Χριστού η ημετέρα υπάρχει ανάστασις»

/ Γνώμες

Του Σεβ. Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, Υπερτίμου και Εξάρχου Άνω Μακεδονίας

Βιώνουμε και πάλι, μέσα στο ζωηφόρο κλίμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας το γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού. Ζούμε την υπέρβαση του θανάτου στη ζωή μας, αφού άλλωστε συμμετέχουμε στη ζωή του Χριστού. Γι' αυτό και ο λόγος του Αποστόλου Παύλου είναι χαρακτηριστικός στην περίπτωση αυτή : «*ει γαρ σύμφυτοι γεγόναμεν τω ομοιώματι του θανάτου αυτού, αλλά και της αναστάσεως εσόμεθα*»**1**. Για εμάς τους πιστούς, η Ανάσταση δεν είναι μόνο ένα παγκόσμιο γεγονός του παρελθόντος, αλλά η συνεχής ζωντανή παρουσία του Αναστάντος Χριστού στη ζωή του καθενός μας. Κι όπως «*ηγέρθη Χριστός εκ νεκρών*», έτσι ο κάθε Χριστιανός οδεύει, προκειμένου να αναστηθεί στην καινούργια και αιώνια ζωή.

Η Ανάσταση είναι η εορτή των εορτών, η πανήγυρη των πανηγύρεων, το ημέτερον Πάσχα, το μέγα, το σεπτό, το άγιο, το ιερό, καθώς ψάλλουν οι ιεροί υμνογράφοι της Εκκλησίας. Είναι το ακράδαντο θεμέλιο πάνω στο οποίο στηρίζεται όλο το οικοδόμημα της Πίστεώς μας. Αν υπάρχει μέχρι σήμερα η Εκκλησία, παρά τους

φοβερούς διωγμούς που εξαπολύθηκαν εναντίον της στο διάβα των αιώνων, οφείλεται στο ότι ο Χριστός ανέστη από των νεκρών, νίκησε τον θάνατο, και αποτελεί την κεφαλή του σώματος της Εκκλησίας, την οποία και κατευθύνει εις νομάς σωτηρίους. Έτσι, η Ανάσταση του Κυρίου είναι συγχρόνως πηγή δυνάμεως για τον καθένα που θέλει να πραγματοποιήσει την ένωσή του με τον Αναστημένο Χριστό.

Γι' αυτό και ο λόγος του Οσίου Συμεών του Νέου Θεολόγου μας αποκαλύπτει το αληθινό νόημα αυτής της μεγάλης εορτής, που είναι η δική μας ανάσταση:

«**Ανάστασις ουν Χριστού η ημετέρα υπάρχει ανάστασις**»**2**.

Πρώτον. Η Ανάσταση του Χριστού είναι και δική μας ανάσταση, αφού είμαστε «*πεσόντες τη αμαρτία*»**3**. Ο μόνος Αναμάρτητος, ο Ιησούς Χριστός, οικειοποιείται την ανθρώπινη ασθένεια, τη θεραπεύει και μας δωρίζει την όντως ζωή. Δεν ήταν δυνατόν ο Πλάστης να βλέπει τον άνθρωπο, τον οποίο έπλασε, να βρίσκεται κάτω από τον μανδύα του θανάτου και της αμαρτίας. Έτσι, Εκείνος, που είναι η όντως Ζωή, αφού ταπείνωσε τον εαυτό Του «*γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού*»**4**, μας χάρισε την επάνοδό μας στην αθανασία και έγινε οδός της επιστροφής στην αφθαρσία, όχι για τον εαυτό Του, αλλά για εμάς. Έτσι, η κάθοδος του Χριστού στον άδη θανάτωσε τον θάνατο και όλοι εμείς ζωοποιηθήκαμε.

Πόσο ωραία μας υπενθυμίζει την αλήθεια αυτή, την τόσο βασική για την πνευματική μας ζωή και τη δυνατότητά μας για την είσοδο στη Βασιλεία των Ουρανών, ο στύλος της Ορθοδοξίας Μέγας Αθανάσιος : «*Αλλά για να συμβεί αυτό, το σώμα ενεδύθη τον Ασώματο Λόγο του Θεού κι έτσι δεν φοβείται πλέον ούτε τον θάνατο ούτε την φθορά, διότι ένδυμα έχει την ζωή και εις αυτό εξαφανίζεται η φθορά*»**5**. Έτσι, εξηγείται η αφθαρσία και η ευωδία των Ιερών Λειψάνων, που μας πιστοποιούν περίτρανα το γεγονός της Αναστάσεως, την αφθαρσία και την αθανασία, την οποία μας χάρισε ο Χριστός.

Δεύτερον. «*Ανάστασις ουν Χριστού η ημετέρα υπάρχει ανάστασις*».

Ο Χριστός πήρε την ανθρώπινη φύση. Έγινε τέλειος άνθρωπος, χωρίς να παύσει ποτέ να είναι και τέλειος Θεός. Και ενώ η ανθρώπινη φύση δέχεται τον θάνατο, δηλαδή τον χωρισμό της ψυχής από το σώμα, η θεότητα όμως δεν χωρίζεται ούτε από την ψυχή, ούτε από το σώμα. Έτσι, όταν η θεωμένη Του ψυχή κατέρχεται στον άδη, συγκλονίζει τα βασίλειά του, καθώς αντικρίζει αυτόν τον παράδοξο νεκρό. Γι' αυτό και ψάλλουμε μαζί με την άφθαστη υμνογράφο, τη Μοναχή Κασσιανή : «*Άνω σε εν θρόνω, και κάτω εν τάφω τα υπερκόσμια και υποχθόνια, κατανοούντα, Σωτήρ μου, εδονείτο τη νεκρώσει σου• υπέρ νουν ωράθης γαρ, νεκρός ζωαρχικώτατος*

»**6**. Άρα, η υπέρβαση του θανάτου γίνεται δια του θανάτου του Αθάνατου Λόγου του Θεού, ο οποίος πεθαίνει, όχι βέβαια κατά την θεότητά Του, αλλά κατά την ανθρώπινη φύση, προκειμένου να μας παράσχει καινόν σαββατισμόν**7**, δηλαδή την αιώνια ζωή στην ατέρμονη βασιλεία Του.

«*Κατεπόθη ο θάνατος εις νίκος*»**8** είναι το μήνυμα της σημερινής μεγάλης ημέρας της Πίστεώς μας, βγαλμένο από την εμπειρία του Αποστόλου των Εθνών Παύλου.

«*Ανέστη Χριστός εκ νεκρών, λύσας θανάτου τα δεσμά, ευαγγελίζου γη χαράν μεγάλην*»**9** είναι η μαρτυρία και η εμπειρία των Αγίων της Εκκλησίας μας. Αυτό είναι το μεγαλείο του Θεού, που με την Ανάστασή Του ανασταίνει τον Αδάμ ως Φιλάνθρωπος. Αυτό είναι το μεγαλείο του ανθρώπου, που είναι συνδεδεμένος με τον Χριστό. Τον ακολουθεί στο Πάθος, στον Σταυρό, στην Ανάσταση και στη Δόξα Του. Αυτό είναι το μεγαλείο εκείνων, που μέσα στην αποπνικτική οσμή του θανάτου, ως εκ νεκρών ζώντες, σκορπίζουν γύρω τους φως, χαρά και ελπίδα.

Χαρείτε, λοιπόν, αυτήν την ημέρα «*ην εποίησεν ο Κύριος*».

«*Είδαμε τον τύπο του Πάσχα που είναι αληθινός και η χαρά είναι πραγματική, αλλά ακόμη δεν είναι μόνιμη και η τελική... Είναι σαν έκρηξη η χαρά αυτή που αισθανόμαστε αυτήν την βραδιά, αλλά αναμένουμε ακόμη την ημέρα τη μεγάλη και επιφανή του Κυρίου, που θα έρθει να δώσει τη μονιμότητα σε όλες τις επαγγελίες που μας υποσχέθηκε ο Θεός*»**10**.

Μη φοβάστε, λοιπόν, ζει Κύριος ο Θεός! Είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος και ο Ζων**11** , όπως μας βεβαιώνει ο μαθητής της αγάπης. Ζει ο Αναστάς Κύριος Ιησούς Χριστός και θα είναι μαζί μας «*πάσας τας ημέρας της ζωής*» μας.

---

1. Ρωμ. 6,5
2. Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, Κατηχητικός λόγος ΙΓ’, Περί τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, Φιλοκαλία 19Α,110
3. Αἶνοι Ὄρθρου δ’ ἤχου
4. Φιλιπ. 2,8
5. Άγιος Αθανάσιος, Περί ενανθρωπήσεως, ΕΠΕ 1,343-345
6. Κανόνας Όρθρου Μεγ. Σαββάτου, ᾠδή α΄.
7. Αἶναι Μεγ. Σαββάτου
8. Α’ Κορ. 15,55
9. Στιχηρό Αναστάσιμο ήχος βαρύς
10. Αρχιμ. Ζαχαρία (Ζάχαρου), Απόηχοι των λόγων του Γέροντος Σωφρονίου – Το Αιώνιο «Σήμερον», εκδ. Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου

Έσσεξ Αγγλίας 2018, σελ. 155
11. Αποκ. 1,18